

**การปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา  
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม**  
**Adjustment for the Cohabitation of People with Different Nationalities  
in Yai Cha Community Samphran District Nakorn Pathom Province**

พระณัฐพรธรรณ กิจจสาโร (รอบคอบ)\* อุบล วุฒิพรโสภณ\* พระปลัดประพจน์ สุภาโต\*  
Phra Nathathat kijjasalo (Robkob)\* UbolWuthiphornsophon\* Phrapalad Prapoj Supabhato\*  
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์พุทธปัญญาศรีทวารวดี\*  
Buddhaphanya Sri Thawarawadee Buddhist College, Mahachulalongkornrajavidyalaya University\*

**บทคัดย่อ**

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัว แนวคิดเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และแนวคิดพหุวัฒนธรรม เป็นกรอบการวิจัย ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 11 คน และการสนทนากลุ่มเฉพาะ จำนวน 8 รูป/คน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคแบบสามเส้า นำเสนอเนื้อหาและเขียนบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. พระพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของทั้งประชากรต่างเชื้อชาติและประชาชนในชุมชนยายชาตามความศรัทธาและความเชื่อในคำสอนที่ให้ทุกคนรู้จักการเสียสละ การมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งทำให้เกิดการทำงานร่วมมือร่วมใจกันของทั้ง 2 ฝ่าย และยังสามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนขนบธรรมเนียม ประเพณีซึ่งกันและกัน โดยเกิดจากการรวมตัวกันในการทำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่ปฏิบัติสืบต่อกัน
2. การพัฒนารูปแบบการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติ เป็นกลไกการขับเคลื่อนจากการทำงานร่วมกันของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ทางวิชาการ ภาคประชาชนและสังคม ภาครัฐ การทำงานเข้าด้วยกัน ภายใต้ช่องทางที่องค์การบริหารส่วนตำบลยายชา วัด ผู้นำชุมชนคือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยายชา เพื่อการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน
3. การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการอยู่ร่วมกันในชุมชนควรมี กฎ กติกา ร่วมกันระดมความคิด ร่วมวิเคราะห์ปัญหา ร่วมพัฒนา โดยการเชื่อมโยงของทุกภาคส่วนในชุมชน ยกย่องกระบวนการพัฒนา เพื่อให้สังคมชุมชน ตำบลและหมู่บ้านมีแนวทางปฏิบัติตามข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน ร่วมกันดำเนินการและแก้ปัญหาในชุมชนให้สำเร็จ ทำกิจกรรมและการพัฒนาชุมชนของตนเองให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

**คำสำคัญ :** การปรับตัว, การอยู่ร่วมกัน, สังคมพหุวัฒนธรรม, ประชากรต่างเชื้อชาติ

**Abstract**

This research is qualitative research, using adaptation concept, coexistence in multicultural society concept, and multicultural society as a conceptual framework. The data were collected by using a questionnaire for an in-depth interview with 11 key informants and a focus group of 8 persons. The triangulation is approached as a research method, written and presented in the descriptive narrative.

The results showed that

1. Buddhism is what holds the hearts of both ethnic and people in Yai Cha community. According to faith and belief in the teachings that everyone knows of sacrifice, kindness, and generosity, which contributes to the cooperation of both parties, and can also lead to exchanges of culture. The traditional blending happened because people inherit practice in Buddhism activities

2. The development of coexistence with different ethnic populations is driven by the collaboration of the relevant sectors consisting of academics, public and social sectors, government sectors, integrated works together under the channels of Yai Cha Sub-district administrative organization, temple. The community leaders are the village headmen, the council members of the Yai Cha Sub-district administrative organization led the adaptation for the coexistence of people in the community.

3. The solution to the problems that arise in coexistence is that the community should participate in the ruling, policymaking, brainstorming, problems analyzing, developing with the linkage of all sectors in the community, enhancing the development process to let the community society, the sub-district, and villager implement guidelines agreements for the coexistence of people to problems solving and strengthen the community.

**Keywords :** adaptation, coexistence, multicultural society, people of different nationalities population

## บทนำ

ปัจจุบันชุมชนชายเขา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม เป็นพื้นที่ที่มีการพักอาศัยของประชากรต่างเชื้อชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีความแตกต่างทางสังคมพหุวัฒนธรรมจำนวนมาก ประเทศไทยกำลังมีการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งประเทศไทยในปัจจุบันเข้ามาสู่ยุคของภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น ทำให้มีการขาดแคลนแรงงานของคนไทยรัฐบาลจึงมีนโยบายแก้ไขปัญหาโดยการส่งเสริมให้แรงงานเชื้อชาติเข้ามาทำงานในประเทศไทยเพื่อทดแทนแรงงานไทยที่ขาดแคลน ซึ่งแรงงานเชื้อชาติส่วนใหญ่ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย มาจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีความเป็นอยู่ที่ยากจนกว่าประเทศไทย และอัตราค่าตอบแทนที่ต่ำกว่าประเทศไทย โดยแรงงานเชื้อชาติที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยต่างมีความต้องการสวัสดิการที่ดีและความคุ้มครองในชีวิต ให้มีความเป็นอยู่ที่ดียิ่งขึ้น

การเพิ่มขึ้นของจำนวนแรงงานต่างเชื้อชาติ ทำให้ในหลายชุมชนมีประชากรแฝงเพิ่มมากขึ้น ที่ต้องมีการรวมมือทุกภาคส่วนเกี่ยวข้องเพื่อบริหารจัดการด้านสวัสดิการแรงงานต่างเชื้อชาติ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เจริญมั่นคงของชุมชนเอง จากลงพื้นที่วิจัยพบว่าชุมชนชายเขา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม มีหมู่บ้านรวม 6 หมู่ เป็นชุมชนครึ่งเมือง ที่มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 24 แห่งแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ 9 แห่ง ขนาดกลาง 13 แห่ง และขนาดเล็ก 3 แห่ง รวมจำนวน 3,949 คน ซึ่งประชากรต่างเชื้อชาติและประชาชนในชุมชนชายเขา ยังไม่มีการสร้างความสัมพันธ์เท่าที่ควรซึ่งเกิดจากทัศนคติมุมมองของแต่ละฝ่ายที่ต่างกัน ทำให้เกิดกระบวนการต่างคนต่างอยู่และยังทำให้ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของอีกฝ่ายอย่างถูกต้องเหมาะสม การอยู่

ร่วมกันของคนในชุมชนขยายขามีลักษณะเป็นพลวัต เคลื่อนไหวเชื่อมโยงถึงกันทุกทิศทาง การอยู่ร่วมกันอาจจะเริ่มจากส่วนใดก็ได้ เช่น การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ส่งผลให้เกิดการเคารพในความแตกต่างของกันและกัน และเมื่อมีปัญหาความขัดแย้งกัน ก็ต้องเจรจาหาทางออกร่วมกันอย่างสันติ หรืออาจจะเริ่มจากการเคารพในความแตกต่างกัน ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และการเจรจาหาทางออกร่วมกันเป็นวิธีการแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นต้น

การวิจัยครั้งนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาเรื่อง การปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม เพื่อศึกษาการปรับตัวและพัฒนาารูปแบบในการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติ เพราะเมื่อเกิดความเข้าใจและยอมรับในการอยู่ร่วมกันแล้ววิถีทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมก็จะถูกสร้างขึ้นในบริบทต่าง ๆ ของสังคมเพื่อนำไปใช้ในการอยู่ร่วมกันสังคมอย่างของคนไทยและประชากรต่างเชื้อชาติอย่างสงบสุข

### วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวในการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม
2. เพื่อการพัฒนาารูปแบบการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม
3. เพื่อนำเสนอรูปแบบในการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

### ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้รูปแบบการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยภาคสนาม (field research) การเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in-depth interviews)

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยได้ศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยใช้การศึกษาเอกสาร (Documentary research) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อศึกษาการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนใน ชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยได้มีการคัดเลือก ประชากรกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เป็นผู้นำชุมชน หรือตัวแทนผู้นำชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม จำนวน 7 ท่าน

1.2 กลุ่มประชากรต่างเชื้อชาติชาวเมียนมาร์ ลาว และกัมพูชา ที่พักอาศัยอยู่ในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม จำนวน 4 ท่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือการวิจัยตามวัตถุประสงค์ คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ของ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key

Informants) ลักษณะการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อศึกษาการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ 3) สร้างแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา 4) สร้างแบบสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ 5) นำเสนอแบบสัมภาษณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณา 6) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำ 7) จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสาร การรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย หนังสือทางวิชาการ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกันกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการเก็บข้อมูลโดยการลงพื้นที่ชุมชนยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม โดยวิธีการ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

4.1 ถอดบทสัมภาษณ์และจัดบันทึก เพื่อให้ทำวิเคราะห์ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4.2 นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจัดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็น และเรียบเรียงประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องและครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การวิจัย

4.3 วิเคราะห์คำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและสามารถตอบปัญหาของการวิจัยได้ชัดเจนสมบูรณ์และสอดคล้องกับกรอบแนวคิด โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

## ผลการวิจัย

1. การปรับตัวการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า การปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา เกิดจากทัศนคติของแต่ละครอบครัวที่มีต่อกันซึ่งมีความแตกต่างกันออกไป ประชากรต่างเชื้อชาติส่วนใหญ่เข้ามาสู่ประเทศไทย เพื่อการเข้ามาหางานทำหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว ซึ่งยอมย้ายถิ่นฐานจากภูมิลำเนาเดิมของตัวเองเข้ามาสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แม้จะมีความลำบากและแตกต่างออกไปทั้งด้านความเป็นอยู่ ภาษา และการสื่อสาร แต่ด้วยลักษณะนิสัยในการทำงานที่เป็นที่ชื่นชอบและได้รับการยอมรับจากนายจ้างทั้งหลาย ทำให้ประชากรต่างเชื้อชาตินิยมเข้ามาหางานทำในประเทศไทย แม้จะมีอุปสรรคหลายประการต่อการอยู่ร่วมกันแต่สิ่งที่สามารถประพฤติปฏิบัติเหมือนกันได้คือ การดำเนินวิถีชีวิตแบบชาวพุทธ โดยประชากรต่างเชื้อชาติส่วนใหญ่นับถือและศรัทธาในพระพุทธศาสนาไม่ต่างกับประชาชนในชุมชน ทำให้จะมีลักษณะขนบธรรมเนียม ประเพณีที่สามารถทำร่วมกันได้ โดยยึดหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาที่สอนให้เสียสละ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีน้ำใจซึ่งกันและกัน เพื่อบุญกุศลของแต่ละบุคคล

2. การพัฒนารูปแบบการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า การพัฒนารูปแบบในการอยู่ร่วมกันของประชาชนในชุมชนจะเกิดขึ้นได้และมี

ประสิทธิภาพสูงสุดตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนา จะต้องได้รับความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชนอย่างชา ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน วัด ผู้นำชุมชน และประชาชนในชุมชน ให้มีความรู้ความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยแต่ละฝ่ายจะมาประชุมหารือ แนวทางในการอยู่ร่วมกันภายในชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่จะตามมาในภายหลัง ที่จะส่งผลกระทบต่อการใช้ร่วมกันในชุมชนอย่างถูกวิธี ซึ่งการพัฒนาแบบการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา นี้จะทำให้เกิดความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันเป็นระเบียบเรียบร้อยอย่างยั่งยืน

3. การนำเสนอรูปแบบในการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า ได้เกิดจากการที่ทุกฝ่ายมาทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน แล้วหาแนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และเป็นระเบียบเรียบร้อย ภายใต้กรอบกำหนดอย่างชัดเจน มีประชุมหารือกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลขยายชา วัด เป็นต้น เพื่อจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการรับรู้ เข้าใจและนำไปปฏิบัติ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกัน ใช้สถาบันครอบครัว วัด เป็นศูนย์กลางการเสนอ ที่นำการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายมาช่วยในการขับเคลื่อน มีการใช้แนวคิด หาดูแลซึ่งกันและกัน และมีติดตาม ประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคนในชุมชนขยายชา

### องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

“การปรับตัวการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนขยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ มีการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการสนทนาเฉพาะกลุ่ม



## สรุป

จากการศึกษา การอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ได้แก่ เริ่มจากการนำนโยบายจากหน่วยงานมาสู่การวางแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบล มีพัฒนารูปแบบการอยู่ร่วมกัน มีการนำเสนอการอยู่ร่วมกัน โดยเกิดขึ้นจากความร่วมมือกันกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลยายชา วัด หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานเอกชน ผู้นำชุมชนและประชาชน เป็นต้น เพื่อให้เกิดการรับรู้ เข้าใจและนำไปปฏิบัติ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกัน ใช้บ้าน และวัด เป็นศูนย์กลางการเสนอ อีกทั้งยังกำหนดเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ในการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชน โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายมาช่วยในการขับเคลื่อน มีการใช้แนวคิด หาจุดแข็งจุดอ่อน และมีการตรวจสอบติดตาม ประเมินผล เพื่อเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคนในชุมชน

การพัฒนารูปแบบการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม ได้ใช้แนวคิด สามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา โดยเป็นกลไกการขับเคลื่อนจากการทำงานร่วมกันของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ที่มีอยู่ในชุมชนยายชาที่สำคัญ 3 ภาคส่วน ประกอบด้วย ทางวิชาการ ภาคประชาชนและสังคม ภาครัฐ บูรณาการทำงานเข้าด้วยกัน โดยใช้ความรู้ที่มีอยู่ที่เป็นทุนทางสังคมในตำบลยายชา ประกอบกับ

พลังการขับเคลื่อนของภาคประชาชน กลุ่ม ชมรม ภายใต้ช่องทางที่องค์การบริหารส่วนตำบลยายชา วัด ผู้นำชุมชนคือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยายชา เปิดโอกาสและเห็นคุณค่าของการเรียนรู้การปรับตัวในการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน

### อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ พบว่า การปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม จะเกิดขึ้นได้หากบุคคลนั้นเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความเป็นอยู่ ที่ส่งผลต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันที่เปลี่ยนไป ตามสภาพความเป็นอยู่และสภาพแวดล้อมต่างๆ ซึ่งการที่จะทำให้การปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติที่มาอาศัยอยู่ในชุมชนยายชาของประชาชน เป็นไปในแนวทางที่ดีก่อให้เกิดการพัฒนาและความสงบสุขเรียบร้อยต่อประชาชนในชุมชนทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูล และการสร้างองค์ความรู้ความเข้าใจแก่ประชากรต่างเชื้อชาติกับประชาชนในชุมชนยายชาให้ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเกิดทัศนคติและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเป็นอยู่ไปในแนวทางที่ดีสืบต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ **ลักขณา สรวิวัฒน์ (2545)** ที่ได้ให้ความหมายของการปรับตัว ว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับตัวกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับ ตนเองไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ให้สามารถเผชิญหรือปรับตัวได้อย่าง เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้อย่างมีความสุข การปรับตัว หมายถึง กระบวนการปรับหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์หรือในภาวะคับข้องใจให้สามารถอยู่ใน สภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์นั้นๆ ได้ บุคคลใดที่สามารถปรับตัวได้ดีก็ทำให้มีบุคลิกภาพที่ดี จะเกิดการพัฒนาและเกิดความสันติสุข เพราะเมื่อสังคมเกิดการพัฒนาและความสันติสุข ก็จะมีส่งผลต่อความ เจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับกับผลการวิจัยของ **นิภา นิธยาน (2530)** ที่กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมแรงผลักดันที่ก่อให้เกิดความต้องการในชีวิตทั้งทางกายและจิตใจ นอกจากนี้สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ทางสังคมก็มีส่วนในการผลักดันให้เกิดความต้องการ เช่น ความต้องการความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย ความเคารพยกย่อง เป็นต้น

การพัฒนารูปแบบการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม พบว่า การที่ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันภายในชุมชน เกิดความสมัครสมานสามัคคีของประชาชนในชุมชนจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของประชาชนในชุมชนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ของแต่ละครอบครัว ซึ่งจะทำให้เป็นการแลกเปลี่ยนทางความรู้สึก นึก คิด และเป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอของแต่ละคน ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ทั้งประชากรต่างเชื้อชาติและประชาชนในชนยายชาล้วนมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกันต่างคนต่างถิ่นต่างที่มาที่สิ่งที่ทุกคนสามารถประพฤติปฏิบัติได้เหมือนกันคือ การนับถือพระพุทธศาสนาที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนในชุมชนยายชา ที่เกิดจากแรงศรัทธาและความเคารพนับถือ ซึ่งหลักคำสอนทางพระพุทธศาสนานี้จะเป็นตัวช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีของประชาชนในชุมชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่จะช่วยสร้างความสงบสุขและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของรูปแบบการอยู่ร่วมกันในชุมชนอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต) (2555)** ที่กล่าวว่า การอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนทำให้เรารู้สึกว่าเรามีเพื่อนเพื่อนที่เรารู้จักเป็นอันดับแรกสุดก็คือครอบครัวของเราเอง ถัดไปคือครอบครัวข้างเคียง หมู่บ้าน ตำบล จังหวัด และที่สุดคือประเทศ และ ตามปกติคนทั้งหลายนั้นจะอยู่ร่วมกันได้ดีต่อเมื่อมีหลักความเชื่อหรือเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจอย่างหนึ่ง อย่างเดียวกัน เป็นเหมือนแกนหรือสายเชือกที่ร้อย

ประสานกันไว้ ในบรรดาหลักความเชื่อหรือเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจทั้งหลายนั้น กล่าวได้ว่าศาสนาเป็นหลักความเชื่อที่มีกำลังมากที่สุดและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจที่เหนียวแน่นและลึกซึ้งที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **มนต์ ทองซัซ** (2553) ที่กล่าวว่า นอกจากนั้น ศาสนาช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันช่วยขจัดช่องว่างทางสังคม สร้าง ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เป็นรากฐานแห่งความสามัคคีและการร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาชุมชน และสร้างความสงบสุขความมั่นคงให้แก่ชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ของ สมภาร พรหมทา การอยู่ร่วมกันเป็นสังคม คือ กลุ่มคนอย่างน้อยสองคนขึ้นไปมาอาศัยอยู่รวมกันในพื้นที่หนึ่ง ซึ่งมีความสัมพันธ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ความสัมพันธ์ทางตรงเช่นการพูดจา ทักทาย การทำงานร่วมกัน การซื้อขาย และให้ความเอื้ออาทรต่อกัน เป็นต้น สำหรับความสัมพันธ์ทางอ้อมได้แก่ การเดินทางผ่านผู้ที่เรารู้จัก แต่เขาก็เป็นคนจังหวัดเดียวกัน

การนำเสนอรูปแบบในการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม พบว่า ได้เกิดจากการที่ทุกฝ่ายมาทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน แล้วหาแนวทางในการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข และเป็นระเบียบเรียบร้อย ภายใต้กรอบกำหนดอย่างชัดเจน มีประชุมหารือกับหน่วยงานต่าง ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลยายชา วัด เป็นต้น เพื่อจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดการรับรู้ เข้าใจและนำไปปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนทุกคนในชุมชนยายชา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **อานันท์ กาญจนพันธ์** (2558) ที่พบว่า อีกอย่างหนึ่งสำหรับหน้าที่ของสังคมคือการดูแลสมาชิกให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข สร้าง ความเป็นธรรมด้วยการประสานประโยชน์ให้สมาชิกทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างลงตัว ผลักดันให้เกิด การคิดอย่างสร้างสรรค์ และประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของสังคม รวมทั้งสร้างสำนึก ให้คนในสังคมร่วมกันอนุรักษ์รักษาวัฒนธรรมของตนเอง

การอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม คือบุคคลมีความแตกต่าง ทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี รวมทั้งทัศนคติ ความเชื่อ อาจนำมาซึ่งความไม่ เข้าใจกันได้ การเรียนรู้เพื่อยอมรับในความแตกต่างและความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่ควรเรียนรู้ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ นอกจากนั้น การอยู่ร่วมกันกับคนหมู่มากที่มี ความแตกต่างกันในหลายด้าน อาจมีการกระทบกระทั่งกันเกิดปัญหาขึ้นมาได้ ถึงแม้ปัญหาที่เกิดจาก ความแตกต่างในสังคมเดียวกันจะมีอยู่ทั่วไป แต่หากเรารู้จักเรียนรู้ความแตกต่างการเคารพ และยอมรับซึ่งความแตกต่างของกันและกัน การมีน้ำใจช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความไว้วางใจ และมีความปรารถนาดีต่อกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยทำให้ประชาชนทุกชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

## ข้อเสนอแนะ

จากการที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง“การปรับตัวการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติของประชาชนในชุมชนยายชา อ.อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

### ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ภาครัฐควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนและถูกต้องเหมาะสมตามหลักสิทธิและเสรีภาพของประชากรต่างเชื้อชาติ และประชาชนในชุมชนยายชา อย่างชัดเจนเพื่อให้มีการปฏิบัติต่อกันอย่างเหมาะสม
2. ควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกและอบรมให้ความรู้ที่ถูกต้อง ต่อการปรับตัวในการอยู่ร่วมกันของประชาชนในชุมชน โดยยึดหลักตามแนวทางพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นที่ศรัทธาและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของคนในชุมชนยายชา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม

### ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมีการจัดการความร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยการสร้างความสัมพันธ์ของประชากรต่างเชื้อชาติและประชาชนในชุมชนขยายให้เกิิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างมากที่สุด
2. ควรมีการนำเสนอรูปแบบการพัฒนาการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกับประชากรต่างเชื้อชาติออกสู่ในระดับจังหวัด เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่ชุมชนอื่นๆ นำไปเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติสืบต่อไป

### ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาบทบาทสภาวะผู้นำของชุมชนที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง ในดำรงชีวิตของประชาชนในชุมชน
2. ควรมีการวิจัยรูปแบบการพัฒนาการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกัน ในประเด็นอื่นๆเพื่อไขแก้ปัญหา รูปแบบการปรับตัวเพื่อการอยู่ร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางที่หลากหลายและครอบคลุมมากเป็นวงกว้างมากขึ้น

### บรรณานุกรม

- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ: จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี (2561 - 2564) ขององค์การบริหารส่วนตำบลยายชา อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม , (อัดสำเนา).
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุต.โต). (2555). ความสำคัญของพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ สหธรรมิก.
- มนต์ ทองซัซ. (2553). ศาสนาสำคัญของโลกปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2545). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- อานันท์ กาญจนพันธุ์. (2558). ทฤษฎีและวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม : ทะลุกรอบและกักตัก ของความคิดแบบคู่ตรงข้าม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์อมรินทร์.